

| Ashram College wint finale Alphens debat | Ashram's got talent | Bezoek aan kamp Vught |

ASHRAM BULLETIN

COLOFON

Het Ashram Bulletin is een periodiek van het Ashram College en verschijnt vijf keer per schooljaar. Het bulletin bevat actuele berichtgeving van de twee vestigingen van de school en biedt ruimte voor informatie van de zijde van de OVAC. Alle medewerkers en alle ouders van onze leerlingen ontvangen een exemplaar. Externe relaties ontvangen een exemplaar per post. De oplage bedraagt 1500.

Redactie

Kees Visschedijk

Vormgeving en druk

MultiCopy Alphen aan den Rijn

Ashram College

Marsdiep 289 • 2401 XH Alphen aan den Rijn

T 0172 430 234

E info@ashram.nl

Ashram College

Lindelaan 2 • 2421 VR Nieuwkoop

T 0172 579 216

E nieuwkoop@ashram.nl

I www.ashram.nl

INHOUD

Worldschool.....	3
Wat ben je eigenlijk gaan doen?.....	5
De jonge onderzoeker.....	6
Ashram College wint finale Alphens debat.....	7
Distinguished parents, teachers and fellow students.....	8-9
Werkstuk en gedicht.....	10
Raad van toezicht, op afstand betrokken.....	11
Bezoek aan kamp Vught.....	12-13
Ashram's got talent.....	14-15
Lunchpauzeconcerten.....	16

VAN DE REDACTIE

Begin juni is Wim van der Salm overleden. 'Mijnheer van der Salm' - een begrip voor de leerlingen uit die tijd - is jaren conciërge aan het Ashram College geweest. Hij begon op het schooltje aan de Paradijslaan, verhuisde mee naar het Marsdiep en was behalve conciërge ook verantwoordelijk voor het drukwerk. Jarenlang was hij het aanspreekpunt voor leerlingen en docenten, als het ging om praktische zaken. Wim van der Salm is 87 jaar oud geworden.

Er is geen woord dat zo controversieel is in het onderwijs als VAKANTIE. Leerlingen vinden het nooit genoeg, docenten beweren vaak dat de vakanties de doorslag gaven toen ze voor het onderwijs kozen en iedereen buiten het onderwijs meent dat het wel een tandje minder kan. Vandaag breekt weer zo een periode van ultieme vrijheid aan. Eerst wat lummelen, luieren, lanterfantten. Want als je zeeën van tijd hebt, ben je geneigd daar slordig mee om te gaan. En voor je het weet zijn die zeven weken alweer voorbij. Een week voor ze weer naar school gaan merk je thuis dat de kinderen onrustig beginnen te worden. 'Wie krijg ik voor Frans?' 'Ik zit toch wel bij Sophie in de klas?' Ze gaan zelfs weer eens op de site kijken om flinters informatie te zoeken die hen zekerheid moeten bieden als ze de eerste dag na de vakantie de school weer binnenstappen.

Het zal de leerlingen misschien niet meteen opvallen, maar in de organisatie zal er wel het een en ander veranderd zijn. Zo komen er drie teamleiders die verantwoordelijk zijn voor onderwijs en begeleiding in de drie schooltypes.

Judith Rijnders doet dat voor de havo; Lieneke Koenes voor het vwo en op het vmbo gaat Hans van Leeuwen dat doen. Leerlingen en ouders hebben vooral te maken met de coördinatoren, zoals ze gewend zijn. En wellicht is er tegen die tijd ook wel een nieuwe voorzitter van het college van bestuur. Zeg maar rector.

We wensen u een hele mooi zomer!

Natuurlijk hopen we dat er in het volgende schooljaar ook weer leerlingen zijn die voor Worldschool gaan kiezen. Worldschool is een kleinschalige organisatie die zich bezighoudt met het leggen van contacten tussen scholen en de wereld daarbuiten. Uit de hele wereld krijgt Worldschool verzoeken om hulp. Men vraagt niet om geld, maar om advies. Die vragen worden doorspeeld aan scholen; van basisonderwijs tot hogescholen. En dan gaan scholieren en studenten aan de gang om oplossingen te vinden. De projecten zijn gericht op zelfstandigheid en zelfontplooiing van de lokale bevolking. Duurzaamheid en ontwikkeling zijn daarbij belangrijke begrippen.

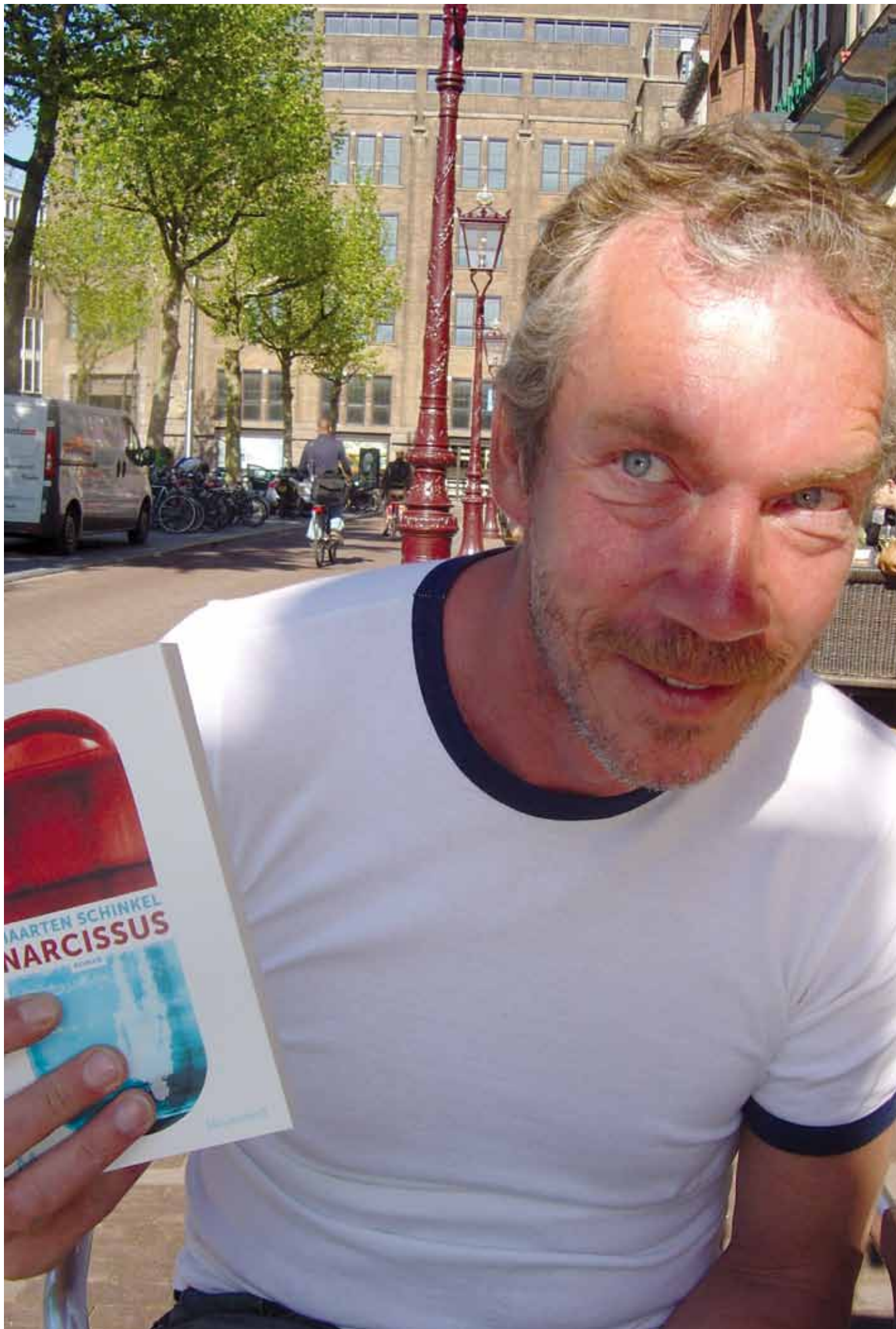
Op het Ashram College hebben dit schooljaar drie groepjes leerlingen uit 6 vwo zich over drie totaal verschillende kwesties gebogen en ze kwamen met verrassende oplossingen. Leerlingen verrichtten hun onderzoek op school in het kader van hun profiel werkstuk. Zo kreeg één groep het probleem voorgelegd van een groep lichamelijk gehandicapte vrouwen in Namibië. Deze vrouwen vormen een coöperatie waarin ze manden vlechten van palmvezels. De moeilijkheid is dat ze op de vezels moeten kauwen om ze geschikt te maken voor het vlechten. En dat kauwen is niet alleen een smerige bezigheid, maar het vertraagt ook nog eens het productieproces. De leerlingen uit 6 vwo hebben onderzocht of de vrouwen de vezels op een andere manier 'gebruiksklaar' konden maken. Er werden allerlei proeven gedaan en uiteindelijk kwam men uit bij de ouderwetse gootsteenontstopper.

Een behandeling met dit spul leverde hetzelfde effect als het kauwen op de bladeren. En de milieuschade die dit proces met zich meebrengt is minimaal. De vrouwen zijn erg blij met deze oplossing. Nu kunnen ze meer manden maken en ze kunnen bovendien meer vrouwen in dienst nemen om aan de grote vraag te voldoen. Om u nog een idee te geven om wat voor projecten het gaat volgen hier een tweetal problemen die om ingenieuze oplossingen vragen. Zo vraagt de Stichting Regenboog in Nepal welke aardbevingsbestendige bouw-constructies ze kunnen toepassen binnen hun bouwproject. De Stichting Helping Hand uit Moldavië wil weten hoe ze op een milieuvriendelijke en veilige manier een eenvoudig compostersysteem voor het vele keuken- en tuinafval van een school kunnen opzetten. En er zijn nog veel meer vraagstukken waar leerlingen zich volgend jaar in kunnen vastbijten. Juliette Karrer die dit schooljaar samen met Dirk Tack en Jan van Rossum de leerlingen heeft begeleid vult aan: "Een andere groep leerlingen onderzocht de mogelijkheden voor duurzaam toerisme in Oeganda. Ook keken leerlingen of het mogelijk was om de sinaasappeloogst in Ghana zo te verwerken dat gedurende het jaar daaruit winst te behalen is, in plaats van het weg te laten rotten omdat niemand ze koopt vanwege het te grote aanbod."

Elke vraag die binnenkomt is een uitdaging en leerlingen komen met de meest creatieve oplossingen. Het is een vorm van onderwijs waarbij leerlingen direct kunnen zien welk effect hun inspanningen hebben. Ze werken oplossingsgericht en nemen de dankbaarheid van de mensen die ze daarmee helpen graag in ontvangst.

Kees Visschedijk

WORLDSCCHOOL VERBINDT ONDERWIJS EN DE WERELD DAARBUITEN

WAT BEN JE EIGENLIJK GAAN DOEN?

MAARTEN SCHINKEL - REDACTEUR NRC

Voor ieder Ashram Bulletin vragen we leerlingen die al jaren geleden de school verlaten hebben wat zij zijn gaan doen en welke gebeurtenissen uit hun schooltijd het meeste indruk op hen gemaakt hebben. Maarten Schinkel is economisch redacteur van NRC. In 2007 schreef hij de roman Drie waarvoor hij in 2008 de Selexyz debuutprijs kreeg. Kees Visschedijk sprak met hem.

Welke opleiding heb je op het Ashram College gedaan en in welk jaar heb je je diploma gehaald?

Ik heb eerst havo gedaan, en daarna atheneum. Ik deed mijn vwo-examen in 1980.

Kun je iets vertellen over de examenklas waar je in gezeten hebt?

Ik had een geweldig leuke examenklas. Sommige van de leerlingen van toen zijn nog steeds mijn vrienden, bijvoorbeeld Tom van der Wel. Hij woont net als ik in Amsterdam.

Aan welke twee gebeurtenissen denk je met warmte terug als je aan het Ashram College denkt?

De eerste is een schoolsongfestival, dat ik won toen ik in de brugklas zat, samen met Mieke van Zeijl, Angela Ponsioen en Ben van Egmond. We speelden Let it be van de Beatles. Dat moet in 1974 geweest zijn. De tweede is niet echt een gebeurtenis, maar een periode. We richtten een schoolband op, waarin mijn hele middelbare schooltijd actief ben geweest. Er zullen sindsdien heel veel bands zijn geweest, maar ik denk dat wij destijds de eerste waren. Alles mocht: we konden zomaar hele zaterdagmiddagen in de aula repeteren, en er kwam een geluidsinstallatie. Echt

Ashram. Ik hoop dat dit nog zo is, de school waar je al je talenten tot hun recht mag laten komen.

Wat ben je na je periode op het Ashram College gaan doen?

Ik ben politicologie gaan studeren in Amsterdam.

Hoe ben je tot die keuze gekomen?

Op basis van niets eigenlijk. Ik vond het moeilijk om te kiezen en nu ik er over nadenk had ik liever wis- en natuurkunde gedaan. Ik vond de studie ook niet zo geslaagd. Het was destijds heel erg marxistisch, en je leerde er te weinig andere denkrichtingen. Ik verloor gaandeweg mijn interesse en maakte het niet af.

Hoe verdien je nu je dagelijks brood?

Ik werd in 1987 journalist voor het blad Quote, en ging in 1992 naar NRC Handelsblad. Daar werk ik nu nog steeds als redacteur economie, en als commentator - dat is de schrijver van de hoofdredactionele artikelen.

Een paar jaar geleden werd jouw roman Drie gepubliceerd. Hoe kwam je ertoe om je naast je werk nog eens aan fictie te wijden?

Drie kwam eind 2007 uit. Ik werd er voor gevraagd door de uitgever van Meulenhoff, die op zoek was naar nieuwe schrijvers. Ik zou zelf niet zo snel op het idee gekomen zijn om een roman te schrijven. Maar het ging best goed en ik kreeg er aardigheid in. Mijn tweede roman, Narcissus, ligt nu in de boekhandel. Ik hoop dat hij even goed ontvangen wordt als Drie.

QUOTE
M E D I A

NRC **HANDELSBLAD**

DE JONGE ONDERZOEKER

Dit schooljaar konden leerlingen in het eerste leerjaar kiezen uit een aantal extra vakken. Binnen het keuzevak Mondo werd ook in ween aantal lessen aandacht besteed aan onderzoek in het programma De Jonge Onderzoeker. Dit vak is in het schooljaar van 2008-2009 ook al in leerjaar 2 gegeven. Dit was toen zo een succes dat De Jonge Onderzoeker in het komende schooljaar als een apart keuzevak wordt aangeboden in leerjaar 1 en 2.

“Doel van het vak is om de intrinsieke nieuwsgierigheid van leerlingen naar boven te halen. Om ze te laten zien hoe iets werkt. Om ze met een onderzoekende blik te laten kijken naar alledaagse situaties”, zegt Roeland Koelewijn, docent biologie. Om deze onderzoekende blik te kunnen ontwikkelen zijn er door een aantal docenten van het

Ashram college eigen modules geschreven. Deze docenten zijn hiervoor betaald door een subsidie van het “Platform Bèta Techniek.”

In leerjaar 1 gaan de eerste serie lessen over brood. De module heet Lekker met deeg. Leerlingen gaan onderzoeken waarom brood zo zacht en soepel is en niet een harde, niet weg te kauwen deegklomp. Later in het jaar gaan ze in Van poep tot spa de kringloop van water onderzoeken. In leerjaar 2 gaan leerlingen onder andere aan de gang met gezondheidsdrankjes. Die kleine slokjes in een miniflesje die levenslange onschendbaarheid lijken te garanderen. In Gief - groente en fruit in een flesje gaan ze kijken wat daarvan waar is. Ook gaan ze hun eigen flesje maken met een drankje dat aan alle kwaliteitseisen van smaak en gezondheid zal moeten voldoen. In een andere module speelt museum Nemo in Amsterdam een grote rol.

Een bezoek aan het museum moet leerlingen inspireren zelf een exhibit te bouwen en op onderzoek uit te gaan naar de werking hiervan. Deze exhibits worden in een kleine versie van het grote Nemo aan de ouders op school gepresenteerd.

De gymnasiumklas wordt nog meer uitgedaagd. Daar ligt de nadruk op zelfstandigheid. Niet alleen zullen zij heel veel tijd aan eigen onderzoek moeten besteden, ze moeten ook leren na te denken buiten de kaders waarbinnen op scholen vaak gewerkt wordt. Leerlingen leren hoe ze wetenschappelijk moeten gaan denken. Een van de modules waarmee men aan de gang gaat heet Wetenschap om je heen. Men is onder andere met behulp van de Lego Mindstorms bezig met Robotica.

De Jonge Onderzoeker is een spannend programma, waarin leerlingen de kans krijgen hun nieuwsgierigheid te koppelen aan creativiteit en onderzoek.

Kees Visschedijk

ASHRAM COLLEGE WINT FINALE ALPHENS DEBAT

Een overgelukkige Bianca van Tol en Misty Zonneveld die voor de tweede keer het Alphens Debat hebben gewonnen

Op woensdag 21 april stonden Misty Zonneveld en Bianca van Tol uit 6 vwo tegenover het team van advocatenkantoor TeekensKarstens. En de twee meiden wonnen dit debat met glans. Zij wonnen de finale van het Alphens Debat, georganiseerd door de Juniorkamer Alphen aan den Rijn, voor de tweede keer. Aan het debat deden dit jaar acht bedrijventeams en acht scholenteams mee. Maaïke Dokter zat in een ander team en geeft hieronder een impressie van de voorrondes en de finale.

In totaal deden er vier teams mee van het Ashram College. De meesten hadden nog nooit meegedaan aan een echt debattoernooi en aan het begin van de avond gierden de zenuwendoorzonkeel. Iedereen zag er ook zo professioneel uit! Nog snel even de handleidingen doorlezen, tips vragen aan ouders en docenten en overleggen over de informatie die we hadden verzameld. Vlak voordat de eerste ronde van start ging, kregen we een inspirerende toespraak van een zakenman die vroeger ook mee had gedaan met debatwedstrijden. We hadden drie voorrondes. Elke keer

moest je debatteren tegen volwassenen en dus niet tegen de andere scholierenteams. Drie stellingen kwamen aan de orde: 'Alphen is vol en moet niet verder willen groeien', 'de studiefinanciering moet worden afgeschaft' en 'het salaris van de minister-president moet de absolute top worden voor salarissen.' Tijdens deze voorrondes vond iedereen zijn draai en we hadden er allemaal veel plezier in. Twee van de Ashram teams kwamen door de voorrondes. In de halve finale stonden ze tegenover elkaar.

Een van de teams ging door en het Ashram College werd voor de tweede keer op rij kampioen in het Alphens Debat. Het was heel erg leuk om mee te doen. Niet alleen konden we met andere mensen debatteren, de hele gebeurtenis was groter en formeler opgezet dan de debatten op school. Ook kregen we feedback van de juryleden over hoe we debatteerden, zodat we wisten waar we nog meer aan konden werken. Het was mooi om mensen vol met passie te zien debatteren en hoe ze met hun humor de standpunten over wisten te brengen.

Maaïke Dokter

DISTINGUISHED PARENTS, TEACHERS AND FELLOW STUDENTS

Van donderdag 10 juni tot zondag 13 juni deden 21 leerlingen uit 5 vwo mee aan de Baltic Model United Nations (BALMUN) in Rostock, Duitsland. Het doel van deze reis was het nabootsen van de Verenigde Naties. Iedere leerling speelde een afgevaardigde (delegate) van een bepaald land in één van de comités: Human Rights, Disarmament, Environmental, Political, Special Conference en Security Council. In deze comités gingen we debatteren over verschillende onderwerpen met als hoofdthema Caring for Climate.

Donderdag verzamelden we vroeg op het station van Alphen aan den Rijn met onze koffers vol nette pakken en hoge hakken. We reisden via Osnabrück naar Rostock, Duitslands grootste havenstad. Na acht uur treinen kwamen we aan bij het Innerstädtische Gymnasium waar we de opdracht kregen om binnen een bepaalde tijd zoveel mogelijk mededelegatieleden aan te spreken. Zo kregen we meteen een goed beeld van wie er allemaal meededen. Mensen

kwamen uit verschillende landen zoals Tsjechië, Oekraïne, Colombia, Gambia en aber natuurlijk Deutschland. Daarna konden we eindelijk rusten en een heerlijke douche nemen in het Hanse Hostel.

De volgende dag werd BALMUN officieel geopend. Iedereen was formeel gekleed en we voelden ons heel belangrijk. Elk land moest een openingspeech houden voor alle deelnemers. Zo ook enkelen van ons. Na alle toespraken was het tijd voor de zogeheten 'cookie break' en vervolgens konden we aan onze eerste debatsessie beginnen. 's Avonds gingen we met de groep uit eten en gingen we naar een salsafeest, waar we Paul Bouman en Anne Hess Geesink, onze begeleiders, zagen swingen op de dansvloer.

Op de derde dag hadden we maar liefst twee debatsessies. We kregen de smaak nu echt te pakken en we hadden al snel de formele termen onder de knie: Point of personal privilege, point of information, motion to go directly into voting procedure etc. Samen met de andere landen werkten

we aan een resolutie waar we zoveel mogelijk voorstellen van onze eigen landen in probeerden te verwerken. Die avond gingen we met zijn allen tapas eten in Besitos, tapas y más. Daarna gelijk door naar de BALMUN dance waar we onszelf konden zijn na al die poespas van zwarte rokken, overhemden en stropdassen. Er werd hier heel wat geflirt en gedanst. Het was een gezellige avond. De dagen vlogen voorbij en het was alweer de laatste dag en dus tijd voor de afsluitingsceremonie in de General

Assembly. We namen met pijn in ons hart afscheid van onze nieuwe internationale vrienden en we wisselden natuurlijk ook Facebook adressen uit.

Het was een geweldige, unieke ervaring. We hebben hier veel van opgestoken, debatten gevoerd en ons Engels is zonder twijfel vooruit gegaan.

Jennie Spruit & Fong Ngo, 5vc

SPOREN

ik loop
de zachte witte sneeuw
kraakt
onder mijn voeten

als ik weg ben
blijft er niks over
want als de sneeuw
gesmolten is
zijn zelfs mijn
sporen
verleden tijd

is elk teken
van mijn bestaan
gewist en vergeten

behalve mijn eigen geloop
mijn weten en kunnen
bestaan
dat ik weet dat ik leef

anderen vergeten mij
zodra mijn sporen gewist zijn
de sneeuw
gesmolten

de sporen die ik niet
achterlaat
die niet bestaan
ben ik al vergeten?
ren ik of sluip ik
over het decor
dat anderen
scheppen
leven

ik loop
het zwarte zachte asfalt

onder mijn voeten

als ik weg ben
blijft er niets over
want als het asfalt
gehard is
zijn zelfs mijn
sporen
voor altijd

Myrthe Torenbeek 6Vc

KANGOEROE - WERKSTUK VAN MARIT SNOEK 5 HAVO

RAAD VAN TOEZICHT, OP AFSTAND BETROKKEN...

Tot eind 2007 kende het Ashram College een algemeen bestuur (= bevoegd gezag) en een directie van conrectoren. Sinds januari 2008 bestaat de bestuursstructuur van de Katholieke Stichting Ashram College uit twee organen, namelijk het College van Bestuur (twee leden) en de Raad van Toezicht (maximaal zeven maar sinds 2010 vijf leden). Het College van Bestuur (CvB) is het bevoegd gezag, bestuurt de stichting (= de school) en is verantwoording verschuldigd aan de Raad van Toezicht (RvT). Het CvB is verder de formele gesprekspartner van de Medezeggenschapsraad (MR) en de werkgever van alle medewerkers.

De RvT houdt toezicht op het beleid van het CvB en op de algemene gang van zaken in de stichting. Feitelijk oefenen wij de taken en bevoegdheden uit die in de wet, de statuten en het reglement aan de RvT zijn opgedragen of toegekend. In de statuten en het reglement staat over welke onderwerpen de RvT beslissingen mag nemen.

Dat wil zeggen voordat het CvB deze onderwerpen kan invoeren of uitvoeren, zal de RvT eerst zijn goedkeuring erover moeten uitspreken. Het zijn onderwerpen zoals de statuten, de reglementen, de benoeming van leden van de RvT, de benoeming of het ontslag van leden van het CvB, de jaarrekening, het bestuursverslag, het jaarverslag RvT, de begroting, het financiële beleid, het schoolplan, de inrichting van de organisatie. Ook dient de RvT als klankbord en adviseur van het CvB om bepaalde vraagstukken te bespreken en daarvoor passende oplossingen te bedenken.

De leden van de RvT zijn benoemd na een sollicitatie-procedure waarbij gekeken is naar de nodige deskundigheid. Elk van de leden is portefeuillehouder van een of meerdere aandachtsgebieden. Ik kan zeggen dat alle leden van de RvT met dezelfde passie en betrokkenheid hun bijdrage leveren aan onze 'wereld'-school. En, dat wij als team goed op elkaar zijn ingespeeld. Waarbij wij steeds met het CvB samenwerken – vooral nu met de organisatievernieuwing – teneinde onze school beter te maken, voor nu en voor de toekomst.

*Raymond Blessing,
voorzitter Raad van Toezicht*

noot van de redactie:

In het volgende nummer stellen de leden van de Raad van Toezicht zich voor

NADIEN

Nadien gaat over Joodse mensen uit Alphen aan den Rijn die een oproep krijgen om op transport te gaan.

Ik vind het toneelstuk Nadien erg mooi en een stuk met veel emotie. Uiteindelijk heb ik Nadien drie keer gezien. Een keer tijdens de repetities, een keer met mijn familie en een keer met school. Elke keer had ik er een ander gevoel bij. Toen ik bijvoorbeeld met mijn familie ging kwam de boodschap met veel meer gevoel, omdat het met oudere mensen was en die er serieuzer mee omgaan. Toen ik met school ging was het anders omdat de mensen in de zaal het niet serieus namen. Het stuk was toen ook een kwartier korter gemaakt. Voor mij was dat een gemis want het deel dat er uit was gehaald gaf toch een extra gevoel mee waardoor je nog meer inzag hoe erg de mensen het vonden als ze een oproep kregen. Uiteindelijk vind ik het een erg mooi stuk en heb ik wel erg veel van geleerd.

Angela Jongeneel 3MB

3 VMBO BRENGT EEN BEZOEK AAN KAMP VUGHT

In het kader van het vak geschiedenis brachten 60 leerlingen van 3 vmbo op woensdag 12 mei een bezoek aan Kamp Vught. Een dag eerder hadden de leerlingen de voorstelling Nadien gezien in het Alphen Parktheater. Nadien ging over de geschiedenis van twee Joodse Alphenese families tijdens de bezetting. Kamp Vught was een concentratiekamp in de buurt van Den Bosch. Hier werden tijdens de Tweede Wereldoorlog Joden, zwarthandelaren en verzetsstrijders opgesloten. De Joden werden van hieruit via Westerbork of rechtstreeks naar de vernietigingskampen in Polen gebracht.

In groepen van 20 kregen de leerlingen een rondleiding over het kampterrein, die begon bij de maquette. In de barakken vertelden de gidsen over het dagelijks leven in het kamp en over de ontberingen waar de gevangenen aan werden blootgesteld.

Het 'bunkerdrama' is een voorbeeld van de wreedheden in het kamp. In een van de vrouwenbarakken vermoedden de gevangenen een verraadster. Een van de vrouwen knipte haar de haren af. Toen zij voor deze daad in de 'bunker' werd opgesloten, protesteerde een aantal vrouwen daartegen. Kampcommandant Grünwald liet als vergelding zoveel mogelijk vrouwen in één cel bij elkaar opsluiten. In cel 115 zaten uiteindelijk 74 vrouwen op elkaar geperst op een oppervlakte van negen vierkante meter, met nauwelijks ventilatie. Zondagmorgen 16 januari 1944 ging na veertien uur de deur van de cel open. Tien vrouwen hadden de nacht

niet overleefd. Het monument ter herdenking van de twee kindertransporten maakte ook grote indruk op de leerlingen. Op zaterdag 5 juni 1943 werd bekend gemaakt dat alle Joodse kinderen weg moesten. Op 6 juni vertrokken de kinderen van 0 tot 3 met hun moeder. De volgende dag de oudere kinderen van 4 tot 16 met

hun vader of moeder. Er werd gezegd dat de kinderen naar een speciaal kinderkamp in de buurt zouden gaan. Maar de treinen gingen naar het doorgangskamp Westerbork. Tenminste 1269 Joodse kinderen uit kamp Vught werden vervolgens naar Sobibor gedeporteerd, waar ze direct na aankomst werden vermoord. De laatste markante plek in het kamp was de fusilladeplaats waar 329 mensen werden gefusilleerd waaronder twee verzetsstrijders uit Alphen aan den Rijn, Jacobus Groeneveld en Jan-Willem Hoornborg. "Leerlingen zijn telkens weer geboeid door de verhalen die ze over de oorlog horen. Als het verhaal van de twee kindertransporten en van het bunkerdrama verteld wordt zijn ze zichtbaar onder de indruk", zegt Otto de Groot, die als leraar geschiedenis de excursie georganiseerd heeft.

Kees Visschedijk

Julia Batelaan rijzende ster in GTST

Het begon allemaal vijf jaar geleden, toen het nieuwe Alphense Castellum Theater zijn deuren opende. Julia was destijds acht jaar en het theater zocht een vrijwilliger die samen met Paul van Vliet op de foto wilde. De foto zou in het restaurant van het theater komen te hangen. Julia had toen vioolles op de Streekmuziekschool en had er wel oren naar. Ze vond het werken voor de camera zo leuk dat haar moeder Julia inschreef bij een castingbureau. En toen ging het balletje rollen.

Julia had de ene fotoshoot na de andere. Haar foto's verschenen in reclamecampagnes van warenhuizen, in verschillende bladen en in de actie Rij met je hart. En van het een kwam het ander. Foto werd film. Julia verscheen in Nickleodeon en kreeg zelfs een rolletje in de televisieserie Evelien naar het boek van Martin Bril.

Toen ze tien werd werd Julia gevraagd of ze mee wilde spelen in Goede Tijden Slechte Tijden. Ze kreeg de rol van Amy van Kortenaar en was in vijf afleveringen van the never ending story te zien. De opnames waren nog niet voorbij of het volgende aanbod lag alweer op de mat. In december 2009 ging Huis Anubis en de wraak van Argus in première en Julia had daar een rol in.

En daar bleef het niet bij. Julia deed opnieuw auditie voor GTST en kreeg een kleine, vaste rol. Afgelopen februari waren de opnames en in maart werden deze afleveringen uitgezonden. De opnames voor GTST zijn in Studio Amsterdam, achter de Arena. En als het nodig is filmt men op locatie. Haar rolletje wordt steeds kleiner, omdat Julia als dertienjarige slechts 24 dagen per jaar mag werken.

Toch verveelt Julia zich niet, want ze heeft inmiddels een hoofdrol gekregen in de film van Thijs Meeuwse en Chris Patmo, studenten van de Amsterdamse Filmacademie. De film, waarmee Thijs en Chris hopen af te studeren, is een prachtig fantasy verhaal over Nederland in de Middeleeuwen.

Kees Visschedijk

STOPERA

Op dinsdag 18 mei hebben twaalf leerlingen uit de muziekklas van Claire van Kempen een operaworkshop gevolgd in de Stopera in Amsterdam. Een uur lang zang en drama, inclusief een rondleiding backstage ter voorbereiding van de voorstelling van Puccini's opera Turandot op dezelfde avond.

OLIFANT MET JONG

Werkstuk van Griselda van der Wiel 5 havo.

LUNCHPAUZECONCERTEN

Op dinsdag 15 juni was de laatste uit de serie lunchpauzeconcerten van dit jaar.
En die werd zoals elk jaar afgesloten door de docenten.

DAAR LIG IK DAN

*Daar lig ik dan, gekauwd en vertrap
Al voor heel wat jaren
Niemand die mij ziet
Het is donker, vervolgens weer licht
Dagen verstrijken
Wachtend op een avontuur
Maar wachten doe ik al zo lang*

*Verdwijnen doe ik niet
De enige die me opmerkt is een hond
Ik word opgepakt
En nieuwe wereld gaat voor me open
Anderse belevenis
Tot ik weer op de grond beland
en de dagen weer verstrijken ...*

Jody Koeleman 5He